

[Rahbæk Møller]

herop, for jeg er da fuldkommen enig med fru Eva Møller i, at erhvervslivets forskning skal styrkes. Når jeg ser på, hvad regeringen og Folketinget faktisk vil gøre med henblik på at nå dette mål, ser jeg især to ting. Den ene er – det er det, erhvervslivets ledere selv lægger vægt på – at opretholde en god grundforskning på universiteterne.

Den anden er øget brug af udviklingskontrakter. Men lige netop det sidste middel, som er et effektivt internationalt accepteret middel til at fremme udviklings- og forskningsindsatsen i virksomheder, blev afskaffet med finansloven for 1990. Midlerne blev fjernet fra Industriministeriets budget.

(Kort bemærkning).

Mogens Elvensø (FP):

I anledning af det, der blev sagt om, hvad der var sivet ud mandag morgen, må jeg sige, at det er mærkeligt, at hr. Frank Jensen ikke kender regeringens strategiske forsknings- og udviklingsprogram, der er udgivet i februar 1989. Der kunne hr. Frank Jensen læse, at FoU-bevillingerne ifølge finansloven var 5.899 mio. kr. i 1989, 6.019 mio. kr. i 1990 og nedsat til 5.801 mio. kr. i 1991 og 5.658 mio. kr. i 1992.

Så der er overhovedet ikke noget nyt i det, hr. Frank Jensen sagde.

(Kort bemærkning).

Eva Møller (FK):

Jeg skal blot, vistnok først og fremmest til hr. Frank Jensen, sige, at alt, hvad jeg hører, ser og læser, gør indtryk på mig – såmænd også det, hr. Frank Jensen siger – og det giver mig altid anledning til at overveje, om der skulle være ting, jeg ikke har taget med i mine betragtninger, eller om jeg på anden vis skulle ændre opfattelse.

Jeg har også bemærket de udtalelser, ATV-Instituttet kom med. Jeg har også bemærket, at andre folk, som har tilknytning til industrien og til erhvervslivet, siger, at den politik, som regeringen fører, og som generelt set gavner erhvervslivet, også vil gavne erhvervslivets muligheder for at investere i forskning og i nye arbejdspladser.

Det er klart, at der er altid, når man skal føre økonomisk politik, mange heste at spille på, mange muligheder, og regeringen har nu valgt

at bruge ét sæt muligheder – dette er også et svar til hr. Rahbæk Møller – og ikke et andet sæt. Det kan da godt være, at det viser sig på lang sigt, at det måske ikke er den helt rigtige cocktail, vi har lavet i øjeblikket, men så har jeg også i min ordførertale her tilkendegivet, at så er vi villige til at se på det. Målsætningen og ønsket er at give erhvervslivet de bedste muligheder for at drive erhvervs politik, men også for at drive forskningspolitik.

(Kort bemærkning).

Duetoft (CD):

Jeg har det problem med regeringen, at hver gang jeg hører regeringens synspunkter på et enkelt område, så synes jeg, regeringen er så fornuftig. Men når jeg så begynder at sætte de forskellige områder sammen, er det, som om det kniber lidt med konsekvensen.

Nu hører jeg fru Eva Møller stå her og fortælle, at der skal mere forskning i erhvervslivet, at man skal støtte osv. Ja, det er jo flot nok, og senere, når jeg kommer til min ordførertale, kan jeg da godt give fru Eva Møller ret i det.

Men jeg vil godt spørge fru Eva Møller, hvordan fru Eva Møller så mener, det virker på den del af industrien, der har ganske meget forskning, når regeringen går ud til medicinalindustrien og fortæller, at nu skal alle i dette land så sandelig købe de billigste præparater, nu skal vi så sandelig tvinge alle mennesker til via sygesikringen at købe de præparater, der er plagiat af forskningspræparater, altså sådan, at man ikke får pengene hjem for det forskningsarbejde, man rent faktisk foretager i medicinalindustrien.

Regeringen kan godt stille sig herop og sige, at den har en forskningspolitik, men den fortæller altså samtidig de virksomheder, den står og taler for, at i det øjeblik de har forsket og har brugt penge på det, så synes regeringen, det er smart, at man bruger nogle andre medikamenter, som er billigere for sygesikringen. Det kalder jeg konsekvens.

(Kort bemærkning).

Frank Jensen (S):

Jeg skal sige til hr. Mogens Elvensø, at jeg har da bemærket, at i regeringens strategiske forsknings- og udviklingsprogram for 1990–1993 sker der en vækst fra 1989 til 1990. Den